U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelky: **PhDr. H. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo kultury,** se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu ze dne 17. 1. 2008, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 25/2008, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

takto:

I. Městský soud v Praze **j e p o v i n e n** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 9 Ca 25/2008 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě do 26. 2. 2010.

II. Navrhovatelce **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka (dále také „žalobkyně“) se svým podáním ze dne 17. 1. 2010, označeným jako „návrh na určení procesní lhůty dle § 174a zák. č. 6/2002 Sb.“, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) dne 18. 1. 2010 a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 1. 2010, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 25/2008. Svůj návrh odůvodnila tím, že v dané věci soud neučinil více než 15 měsíců žádný úkon poté, co se dne 18. 7. 2008 vyjádřila k návrhu žalovaného na uspokojení nároku dle § 62 s. ř. s.

Předsedkyně senátu ve věci rozhodujícího JUDr. I. H. ve svém vyjádření uvedla, že důvodem, pro který dosud nebylo rozhodnuto v dané věci je skutečnost, že v senátě 9 Ca této podané žalobě předcházely nevyřízené žaloby staršího data podání k soudu, přičemž věci jsou zpravidla projednávány podle pořadí nápadu s výjimkou věcí, u kterých zákon stanoví přednostní projednání nebo které nejsou řešeny věcně.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 9 Ca 25/2008 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka se žalobou doručenou městskému soudu dne 17. 1. 2008 domáhala, aby soud žalovanému určil „lhůtu 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k vydání rozhodnutí o stížnosti žalobkyně ze dne 6. 12. 2007 na postup v řízení o žádosti

žalobkyně na informace ze dne 19. 11. 2007.“ Žalobkyně současně požádala o osvobození od soudních poplatků a doložila své majetkové poměry.

Městský soud dne 3. 3. 2008 vydal usnesení č. j. 9 Ca 25/2008 - 16, kterým žalobkyni osvobození od soudních poplatků přiznal. Dne 6. 3. 2008 si vyžádal správní spis žalovaného, dne 14. 4. 2008 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě, v němž žalovaný sděluje soudu, že má záměr postupovat ve smyslu ust. § 62 odst. 1 s. ř. s. a požádal soud o stanovení lhůty.

Dne 21. 4. 2008 zaslal soud žalobkyni vyjádření žalovaného a informaci o složení senátu a poučení podle § 8 s. ř. s. včetně výzvy dle § 51 s. ř. s.

Dne 24. 4. 2008 sdělila žalobkyně soudu, že s návrhem žalovaného souhlasí a navrhla soudu určit pro rozhodnutí žalovaného lhůtu 3 dnů od právní moci rozhodnutí soudu.

Městský soud dne 13. 5. 2008 vydal přípis, kterým žádosti žalovaného stran postupu dle § 62 s. ř. s. vyhověl a stanovil lhůtu 60 dní od doručení přípisu a uvedl, že v této lhůtě je nutno oznámit rozhodnutí navrhovatelce (žalobkyni) i soudu.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že dne 7. 7. 2008 žalovaný sdělil žalobkyni, že její žádosti o poskytnutí informací nelze vyhovět v plném rozsahu, zejm. co se týče způsobu, kterým požadovala informace poskytnout (zaslání v el. podobě) a byla srozuměna s tím, že může do požadované dokumentace (předmětných informací) nahlédnout u správního orgánu.

Dne 16. 9. 2008 vyzval městský soud žalobkyni, aby se vyjádřila ve lhůtě do 30 dnů, zda byla postupem žalovaného uspokojena, dne 17. 9. 2008 žalobkyně sdělila, že řešení navrhované žalovaným nepovažuje za uspokojení. Dne 15. 10. 2008 zaslal městský soud vyjádření žalobkyně žalovanému, dne 29. 10. 2008 obdržel městský soud vyjádření žalovaného, který má za to, že k uspokojení ve smyslu ust. § 62 s. ř. s. došlo a navrhl soudu, aby řízení dle § 62 odst. 4 s. ř. s. zastavil. Jakékoli následné úkony ze strany soudu po tomto datu v roce 2008, resp. 2009 ze spisu nevyplynuly.

Ve spise je založen na č. l. 59 přípis místopředsedy městského soudu až ze dne 15. 12. 2009 , kterým odpovídá na stížnost žalobkyně na namítané průtahy v řízení (tato není ve spise založena) s tím, že průtah zaviněný soudem neshledal a poukázal na obecně známou objektivní přetíženost městského soudu v oblasti správního soudnictví , jakož i na počet řízení, jichž se žalobkyně před tímto soudem účastní; zároveň uvedl, že je třeba respektovat zákonný princip vyřizování věcí podle pořadí jejich nápadu. Dne 18. 1. 2010 učinila žalobkyně návrh na určení procesní lhůty.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatelky na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že městský soud činil potřebné úkony v řízení od podání žaloby průběžně bez jakýchkoli průtahů až do měsíce října 2008, kdy oznámil žalovanému nesouhlasné stanovisko žalobkyně s postupem žalovaného. Následně však do konce roku 2008 a v průběhu celého roku 2009 nevyplynul ze spisu žádný úkon, směřující k vydání rozhodnutí.

Shora uvedené nemůže zvrátit ani obecné vyjádření soudu, že předmětné žalobě předchází jiné nevyřízené žaloby a že věci jsou většinou projednávány podle pořadí nápadu. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na počty či pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatelky.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup soudu, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetížeností soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka náhradu žádných nákladů řízení neuplatňovala a vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu ani nevyplývá, soud rozhodl tak, že navrhovatelce se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 2. února 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu